[St. Moniuszko: IV Śpiewnik domowy]
[pierwodruk - fragm.]
[Wilno: J. Zawadzki 1855.]

SPIS RZECZY:

Aniołek. 6
Zosia. 16
Kwiaty. 20
Nad rzeką. 24
Czary. 28
Dumka. 30
Groźna dziewczyna. 32
Do pączka. 34
Spiewak w obcej stronie. 36
Piosnka dziada. 38
Marzenie. 40
Dary. 42
Rybaczka. 46
Entuzyasta. 48
„Znasz-li ten kraj?“ 50
Dziéweczka nad rzeczką. 52
Miłość. 54
Wędrowna ptaszyna. 56
Duettino z operetki: Cyganie. 58

[Wilno] [1855]
[J. Zawadzki]

90 —
47193 I/22678

BIBLIOTEKA
Warszawskiego
Tow. Muzyc.
Nr III - 41.269

A.30.969/
79

Pannie Jadwidze Kienicwiczównie:

ANIOŁEK.

PIEŚŃ

S. MONIUSZKI.

ANIOŁEK.

Allegretto.

Głos.

Fortepian.

Snił mi się a - nio - łek kie - dy dziec - kiem
Ma - ły a - nio - łe - czek gdy na zie - mię

pp

Led.

by - łem jak na cac - ko dzie-cię w a - nioł - ka pa - trzy-łem.
spły-nął jak do słoń - ca li - lija li - stecz - ki roz - wi - nął,

p pp

Pa-trzy-łem w a - nioł-ka co ma ocz - ki śliczne, us - tecz-ka ró-
Roz-wi - nął li - steczki i won - ne i kras-ne, a jam so - bie

Stich und Druck der Röder'schen Officin in Leipzig.

rallent. a tempo.

żo - we, ca - łe ciał - ko mleczne. Pa-trzy-łem, ma - rzy-łem,
pa-trzył w je - go ocz - ki jas-ne. Ser-ce mo - je bi - ło,

rallent. a tempo.

riten.

a mój a - nio - łe-czek nie po - glą - dał na mnie, nie po - dał u -
pa-trzy - łem, ma - rzyłem, i du - szecz-kę mo - ją w a - nioł - ku zgu-

riten. a tempo.

ste-czek, nie po - dał us - te - czek jak wie-trzyk u - cie - kał,
bi - łem, zgu - bi - łem w a - nioł - ku co jaś - niał tak mi - le,

p

a jam na a - niołka i pła-kał i czekał.
i już jej nie znajdę chy-ba na mo - gi - le.

leggierissimo.

pp

un poco più animato.

Gdyś się u - ro - dzi - ła mo - ja Hal - ko mi - ła,
Za - kwit - nę - ła wios - na, a - nio - łek a - nio - łem,

più f

po nad two - ją głów - ką gwiaz - decz - ka świe - ci - ła:
z ro - ża - mi na li - cu z u - ro - kiem nad czo - łem,

ac - - - ce - - - le - -

świe - ci - ła gwiaz - decz - ka, jej blask w o - - ku błys - nął,
z u - - ro - kiem nad czo - łem, mia - sto kwia - tów wień - ca,

cre - - - scen - - -

- - ran - - - - - do.

na us - tecz - kach za - pał po - ran - ku za - wis - - - - nął,
poch - wy - cił, roz - ma - rzył, roz - pie - ścił mło - dzień - - - - ca,

- - - - - - do.

f

lento. *rallent.*

bo Bóg so - bie przyśnił a - nioł - - ka na nie - bie,
a tam bły - szczy gwiaz - - da po nad je - go skro - nią

lento. *rallent.*

a tempo I.º *con anima.*

u - lał ser - ce z łez - ki, że - by stworzyć cie - bie, że - by stwo - rzyć
i młodzień - ca my - śli jej pro - my - ki go - nią jej pro - my - ki

a tempo I.º *p*

rallent. **a tempo.** *tranquillo.*

cie - bie po świa - ta prze - stwo - rze zbié - rał gwia - zdy,
go - nią że - by w nie - bo le - cić, że - by dla a -

rall. **a tempo.** *pp*

lento.

tę - cze ob - łocz - ki i zo - rze.
niołka wieńcem gwiazd za - świecić.

lento.

un poco più mosso.

A - le tu na zie - - - mi cho - ciaż czło - - wiek

p

ska - cze, prze - cież a - nioł częs - - - to wes - tchnie i za -

pła - cze. wes - tchnie i za - pła - - - cze, i tu cier - nie

f

ziel - - ska, już ob - la - ła nie raz

f

two - ja łza a - niel - - - - - ska. Tu - taj - by po -

rallent. *rallent.* **a tempo.** *dolce*

p **a tempo.**

trze - - - ba o a - nie - le biéd - - - ny wy - rzec się a -

niel - - - stwa dla twej łez - ki jed - - - nej. A - le kło już

łez - - - ki żad - nej nie po - sia - - - da, ni to

pp

czło - - - - wiek, ni to a - - - - - - - - - - nioł, o

ad libit:

bia - da mu! bia - - da!

tempo I⁰

tempo I⁰

Gwiazdecz - ki za -

lśni - ły o a - nie - le mi - ły, co się na nie -

bio - sach z twych łez u - - ro - dzi - ły.

Kie - dy się wy - peł - nią, bla - ski swe roz - sie - ją,

je - szcze się do cie - bie szczęściem ro - ze - śmie - ją.

A ja so - bie bę - dę za a - nioł - ka cie - - niem

pły - nął u - czu - cia - mi do - ga - niał ma - rze - niem.

un poco più animato.

Mo - że też o Bo - że te gwiazdeczki biéd-ne przy-pły-ną ku

ac - - ce - - le -

acceleramdo.

cre - -

ran - - do.

so-bie i zle-ją się w jed - - - -nę, przy-płyną ku so-bie i

lento e forte.

scen - - do.

sf

brillante.

f

zle - - - ją się w jed - - nę!

legierissimo.

f *f* *ppp*

rallent.

ppp

PANI LEOKADYI
Z BAGNIEWSKICH BONOLDI:

ZOSIA.

PIEŚŃ

S. MONIUSZKI.

ZOSIA.

z *Goethego.*

Allegretto.

Głos.

Fortepian.

p

Tu niegdyś w wiosny po - ran - ki najpięk-

niej - sza z te - go sio - - - ła Zosia pa-sając ba - ran - ki skacze i spiéwa we-

so - ła. La,la, la,la, la, la,la,la, la la la ——— la la la la

f riten.

a tempo.

f

p

O - leś za go-

łąb - ków pa - rę chciał raz po-ca - ło - wać w us - - - ta, lecz i proś - bę i o-fia - rę wy-

f riten.

śmiała dziewczy-na pu - sta. La la la la la la la la la la la ——— la la la

f

p

a tempo.

la.

p *riten.*

Jó-zio dał wstążkę pa-ster-ce, An-toś od-dał swo-je ser-----ce,

a tempo. *rallentando.* *pp*

lecz i z Jó-zia i z An-to--sia śmie-je się pierzchliwa Zo--sia. La-la la la

rallent.

lento. **tempo Iº**

la la la la la la la la la la la.

lento. **tempo Iº**

f *p*

dimi-nuen-do. *pp*

Ped.

JANOWI PILECKIEMU:

KWIATY.

PIEŚŃ

S. MONIUSZKI.

KWIATY.

Moderato.

Głos.

Fortepian.

A - Znasz O!

p

molto tranquillo.

niel-ko, a - nie - le! w ma - rze - nia o - gro-dzie zry - wa - ne przy-no - szę ci kwia - - ty, za-
li - liję, jej kie-lich prze - cud-nej bia-łoś - ci, i blas-ku i wo-ni ma wie - - le, dla
z té - mi kwia-ta - mi, jak z wia-rą, na-dzie-ją prze - płyniesz po wi-rach i głę - - bi, ni

p

kwitły w mych u - czuć i my-śli po - go - dzie tak ja - sne jak ócz twych bla - wa - - ty. Znasz
te-go ją kwiatem na - zwa-no czys-toś - ci, bądź li - liją A - niel-ko, a - nie - - le. Fi-
la-to u - pa - łem, ni je-sień za-wie-ją tych kwiatów nie spa - li, nie z zię - - bi. Po

Lecz wiosna!

ró - żę co pier - sią roz - kwi - ta do słoń - ca, wes - tchnieniem po - ran - ku zbu -
jo - łek się kry - je na tra - wek ko - bier - cu, lecz mal - ca wy - naj - dą po
na - szej to pięk - nej roz - sia - ne zie - mi - cy tych kwia - tów cu - dow - ne na -

dzo - - - na; jak o - na tak zaw - sze bądź świe - ża, kwit - ną - ca, lecz
wo - - - ni; ty skromność fi - joł - ka za - cho waj w twém ser - cu, przed
sio - - - na; niech dzi - siaj u - stro - ją skroń mło - dej dzie - wi - cy, niech

p

riten. *p* **a tempo.**

nie rań, nie więd-nij jak o - na, lecz nie — rań, nie więdnij jak o - na.
bu - rzą cię traw-ka za - sło-ni, przed bu - - - rzą cię trawka za - sło-ni.
pom - ni że śród nich zro - dzo-na, niech po - - - mni że śród nich zro - dzo-na.

cre - *scen* - *do* *sf* *p*

pp

Mus. III 41.269

[St. Moniuszko: IV Śpiewnik domowy]
[pierwodruk - fragm.]
[Wilno: J. Zawadzki 1855.]

SPIS RZECZY:

Aniołek. 6
Zosia. 16
Kwiaty. 20
Nad rzeką. 24
Czary. 28
Dumka. 30
Groźna dziewczyna. 32
Do pączka. 34
Spiewak w obcej stronie. 36
Piosnka dziada. 38
Marzenie. 40
Dary. 42
Rybaczka. 46
Entuzyasta. 48
„Znasz-li ten kraj?“ 50
Dziéweczka nad rzeczką. 52
Miłość. 54
Wędrowna ptaszyna. 56
Duettino z operetki: Cyganie. 58

[Wilno] [1855]
[J. Zawadzki]